

Listje in cvetje.

Iz zaklada naših pregovorov.

50. Vsaka žival ima kako liso.

Lisa se pri živali imenuje večji ali manjši šopek dlake, ki je drugačne barve, kakor vsa druga. Da imajo živali čestokrat velike lise ali pa po več lis, nam svedoči to, da je pri čedah tako navadno ime: lisec in liska. Ako je lisa temnejša mimo druge dlake, se imenuje tudi maroga, ter tudi marogec ni tako redko živalsko ime. Pa četudi niso lise in maroge navadno tako velike ali mnogoštevilne, je vendar težko dobiti žival, ki bi bila po vsem životu popolnoma enake dlake.

Dasi lise in maroge pri živali nič ne škodujejo njeni koristi, n. pr. pri mesu, mleku, delu itd.; vendarle so za oko neka pomanjkljivost, kolikortoliko slaba lastnost.

S tem sem pa že tudi pojasnil pomen tega pregovora. Obrača se namreč na človeka, ki je sicer pošten in hvalevreden, pa ima vendar semtertje kako napako. In ker ni na svetu odraslega človeka, ki bi se ne bil še kar nič pregrešil, tudi v majhnih rečeh ne, ima pregovor pomen: Ni ga človeka brez napake! Žival imenuje, človeka pa misli. — Zlobneži radi najboljšim ljudem škodoželjno zabrusijo ta pregovor, ako so slučajno zvedeli kako zmoto ali napako o njih. V ustih dobrohotnih ljudi pa ima pregovor kaj lepo lice in se glasi pomilovalno in opravičevalno, češ: Glejte, kako velika je slabost človeška, še najboljši lahko kdaj kje napak stopi!

Šaljiva zastavica.

(Priobčil Cid Em Nafr.)

„Na Kranjskem hrib je občežnan,
Kako se pravi mu, Plehan?“ —
„Že vem!“ oglasi se dečak. —
„No, dobro! — Zdaj pa ti Kozjak,
Odreži prvi zlog besedi,
Potem ostanek mi povedi!“
Je bil Kozjak nalogi kos?
Iztaknil je — kaj misliš? — „Noš!“

(Rešitev in imena rešilcev prh.)

Za zbirko lepih misli.

Modrost. Nekdo je srečal jezdeca, ki je jahal konja brez uzde in vojke. Čudno se mu zdi in ga vpraša: „Kam pa jahaš?“ Jezdec odgovori: „Sam ne vem; kamor me konj ponese.“ Lahko bi mu bil voščil srečno pot, rekoč: „Norec, pa jaha; tebi ni pomagati.“

Nekdo drug pa je srečal peš-potnika, ki je hitro korakal po Tržaški cesti, in ga tudi vprašal: „Kam pa greš?“ „Na Dunaj!“ se mu glasno odreže. — „Priatelj!“ ga zavrne, „po tej poti se pride v Trst! Bodi pameten in hitro se obrni uprav na drugo stran — po Dunajski cesti!“ — Oba potnika sta ravnala nespametno ali neumno; prvi zato, ker ni imel nikarkršnega namena, drugi pa, ker ni rabil pravega sredstva ali pomočka.

Zdaj pa obrni to oboje in takoj izveš, kaj je modrost? Modrost je v tem, da človek ne dela brez namena ali celo iz slabega namena, marveč da ima za svoje delo dober namen. Pa to je še-le polovica modrosti; druga polovica je v tem: da rabi v dosego svojih namenov tudi vselej primerne pomočke. In čim boljše in višje namene hoče kdo doseči in čim primernejša sredstva rabi, tem modrejši se sme zvati.

Nove knjige in listi.

Molitvenik in pouk o pobožnosti presvete Srca Jezusovega. Izdal in založil dr. Anton Bonaventura Jeglič, knezoškof ljubljanski. V Ljubljani 1904. Tiskala Katoliška tiskarna. Cena: rdeča obreza K 1-20, zlata K 1-60, mehko vezan z zlato obrezo 2 K. — Ta lična molitvena knjižica ima v prvem delu precej obširen in popoln pouk o češččenju presv. Srca Jezusovega. V drugem delu pa so molitve: dvojna maša, dvojen križev pot in čvetero litanije, molitve za spoved in sv. obhajilo. Posebej so še antifone in molitve za razne praznike. „Kratek poduk“ (očenaš, češččenamarija, šest resnic itd.) bi se bil lahko izpustil v takem molitveniku, ki ni za male otroke, in naj bi se bilo raje pridedalo več molitev in pobožnosti posebej v čast in proslavo presv. Srca Jezusovega.

„Vrtec“ izhaja 1. dně vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h — Uredništvo in upravništvo sv. Petra cesta št. 78, v Ljubljani.

Izdaje društvo „Pripravniki dom“. — Urejuje Ant. Kržič. — Tiska Katoliška Tiskarna v Ljubljani.